

РЕШЕНИЕ

№ 1017

гр. Бургас, 19.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, XLVII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и девети септември през две хиляди двадесет
и трета година в следния състав:

Председател: **ТОДОР Д. МИТЕВ**

при участието на секретаря **Д. ИВ. БОДУРОВА**
като разгледа докладваното от **ТОДОР Д. МИТЕВ** Административно
наказателно дело № 20232120203044 по описа за 2023 година

, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по повод жалба на К. Д. П. с ЕГН: *****, чрез
адв. Д. Д. от АК-Бургас, против Електронен фиш за налагане на глоба (ЕФ) Серия К № *,
издаден от ОДМВР-Бургас, с който за нарушение по чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 ЗДвП и на
основание чл. 189, ал. 4, вр. с чл. 182, ал. 1, т. 5 ЗДвП на жалбоподателя е наложена „Глоба“
в размер на 600 лева.

С жалбата се посочва, че атакуваният ЕФ следва да бъде отменен, тъй като наказаното
лице е действало при условията на крайна необходимост, возейки близък, който имал нужда
от медицинска помощ.

В открито съдебно заседание жалбоподателят не се явява, като се представлява от
адв. Д., който поддържа жалбата по изложените в нея доводи.

Административнонаказващият орган, надлежно призован, не изпраща представител.
В съпроводителното писмо, с което преписката се изпраща в съда, се прави искане за
оставяне на жалбата без последствия и потвърждаване на ЕФ.

Съдът приема, че жалбата е подадена в рамките на четиринадесетдневния срок за
обжалване по чл. 59, ал. 2 ЗАНН вр. с чл. 189, ал. 8 ЗДвП (видно от известието за доставяне
на л. 21, ЕФ е връчен на жалбоподателя на 19.07.2023 г., а жалбата е депозирана на
21.07.2023 г.) Жалбата е подадена от легитимирано да обжалва лице срещу подлежащ на
обжалване акт, поради което следва да се приеме, че се явява **процесуално допустима**.
Разгледана по същество жалбата е **основателна**, като съдът след като прецени
доказателствата по делото и съобрази закона в контекста на правомощията си по съдебния
контрол намира за установено следното:

На 21.01.2023 г. сутринта, жалбоподателят К. П. имал интимен контакт със съпругата
си- свидетелката В.К. П.а, ЕГН: *****. Малко след това П.а почувствала силни болки в
долната част на корема и таза, където имала предходни операции. Същата взела

обезболяващи, но те не помогнали, като болките били много силни. Двамата тръгнали от дома си в село *, общ. * към УМБАЛ „Дева Мария“, находяща се в кв. Ветрен с лек автомобил „Шкода Октавия“ с рег. № *, който бил собственост на св. П.а.

Докато пътували, в 14:43 часа в гр. Бургас, ПП I-6, км. 494+910, до магазин „Егло България“ в посока на движение от към кв. „Пети Километър“ към кв. „Ветрен“, техническо средство – мобилна система за контрол на скоростта – „TFR1-M 644“, поставена в служебен автомобил с рег. №*, засякла и заснела, движещия със скорост от 98 км/ч. автомобил „Шкода Октавия“ с рег. № *. Контролирания пътен участък се намирал в населено място, като имало поставен пътен знак В26, въвеждащ ограничение 50 км/ч. Въпросното нарушение било записано на файл с наименование „Клип № 72228“. По-късно записите от системата за контрол на скоростта били прегледани от служители на сектор „Пътна полиция“ към ОД на МВР Бургас, които от записания файл, установили, че заснетият автомобил е собственост на В.К. П.а, както и че скоростта следва да се счита на 95 км/час (след приспаднатия толеранс от 3 % в полза на водача). В декларация по чл. 188 от ЗДвП П.а посочила, че на процесната дата и час нейното МПС е било управлявано от К. Д. П..

Бил издаден Електронен фиш за налагане на глоба серия К № * на ОДМВР-гр.Бургас, с който за нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 ЗДвП, на основание чл. 189, ал. 4, вр. с чл. 182, ал. 1, т. 5 ЗДвП на П. било наложено наказание „Глоба“ в размер на 600 лева.

Техническото средство – видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения тип „TFR1-M 644“, към датата на заснемане на нарушението било годно и калибрирано, видно от приложените Удостоверение (л. 27) и Протокол за проверка (л. 28).

За използването на мобилното техническо средство бил изготвен и надлежен протокол по реда на чл. 10 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. (л. 29), съдържащ всички законоустановени реквизити.

Горната фактическа обстановка се установява по безспорен начин от събраните по делото материали по АНП, както и гласните и писмени доказателства, събрани в хода на съдебното производство, които съдът кредитира изцяло. Съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 15 ЗДвП - изготвените с технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, снимки, видеозаписи и разпечатки са веществени доказателствени средства в административнонаказателния процес, поради което и съдът кредитира изцяло, приложената по преписката снимка.

Съдът кредитира показанията на св. П.а, като макар тя да е съпруга на жалбоподателя липсват основания за предубеденост при излагането на фактите, тъй като нейните твърдения се подкрепят от множеството представени с жалбата медицински документи, от които е видно, че на 21.01.2023 г. е била приета в УМБАЛ „Дева Мария“. На същата е била поставена диагноза остър параметрит и тазов целулит, като е видно, че заключението на началник Акушеро-гинекологично отделение е „за спешно оперативно лечение“.

От тази фактическа обстановка и разглеждайки направените възражения съдът прие следното.

Съгласно разпоредбата на чл. 189, ал.4 от ЗДвП (действала към момента на нарушението ДВ бр.19/2015 г.) при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, в отсъствието на контролен орган и на нарушител се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. В §6, т.65 от допълнителните разпоредби на ЗДвП е дадена легална дефиниция на понятието автоматизирани технически средства и системи. Това са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни – прикрепени към земята и

обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни – прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес.

На следващо място следва да се посочи, че легална дефиниция на понятието „електронен фиш“ се съдържа в § 1 от ДР на ЗАНН, която дефиниция е възпроизведена и в § 6, т.63 от ДР на ЗДвП и съгласно които ЕФ е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства.

На основание чл.165, ал.3 от ЗДвП, е издадена Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата (обн. ДВ бр.36 от 19.05.2015 г.), с която министърът на вътрешните работи, е уредил условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата. Анализът на посочените правни норми обосновават извод, че нарушенията на правилата за движение по пътищата могат да се санкционират чрез издаване на електронен фиш не само при установяването им при използване на стационарни АТСС, а и посредством мобилни автоматизирани технически средства и системи за контрол, оповестени по законово определения начин. Нормативно установените условия за въвеждането в експлоатация, реда за използване, начина на обозначаване на зоната за контрол с АТСС и автоматизирания режим на работа, който не изисква обслужване от контролния орган, освен включването и изключването на мобилното АТСС (чл. 9 от Наредбата), съответстват на изискванията, посочени в Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014 г. по тълк. дело № 1/2013 г. на ВАС. Разрешението, дадено в това Тълкувателно решение, че в хипотезата на чл. 189, ал.4 от ЗДвП установяването и заснемането на нарушения по ЗДвП може да се осъществява само със стационарно техническо средство, което е предварително обозначено и функционира автоматизирано в отсъствие на контролен орган, се основава на липсата на изрично разписани правила за използването на мобилните технически средства. Затова е прието, че поставянето на технически средства, които автоматично да записват административни нарушения, трябва да се извършва по определена процедура и с оглед спазването на определени изисквания. След измененията на ЗДвП (обн. ДВ бр.19 от 13.03.2015 г.) и издаването на Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата (обн. ДВ бр.36 от 19.05.2015 г.), издаването на електронен фиш за налагане на административни санкции за допуснати нарушения на чл. 21, ал.1 и ал.2 от ЗДвП е допустимо и когато нарушенията бъдат установени и заснети с мобилно автоматизирано техническо средство или система, предварително обозначени съгласно чл. 165, ал.2, т.7 от ЗДвП, функциониращи автоматично, при условие, че са изпълнени изискванията на Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015г. Присъствието или отсъствието на контролен орган (оператор на системата) в патрулния автомобил, по никакъв начин не оказва въздействие върху точността и обективността на установяване и заснемане на нарушенията. Контролният орган няма никаква възможност да променя или да влияе върху измерването, регистрирането и записа на нарушенията, установени и заснети с мобилно автоматизирано техническо средство. Измерването и регистрирането на скоростта и записа на доказателствения видеоматериал се извършва напълно автоматично от системата радар-камера-компютър. Съгласно Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014 г. по т.д. № 1/2013 г. на ВАС, ЕФ се приравнява едновременно към АУАН и НП, но само по отношение на правното му действие (чл.189, ал.11 от ЗДвП), но не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване. От това следва, че изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и НП, регламентирани подробно в ЗАНН, са неприложими по отношение на електронния фиш.

Самият електронен фиш за налагане на глоба е издаден от компетентен орган и съдържа всички предвидени в чл.189, ал.4, изр.2-ро от ЗДвП (в редакцията към датата на нарушението) задължителни реквизити, поради което не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да водят до отмяна на електронния фиш на това основание. Посочено е, че същият е издаден от ОД на МВР Бургас, като компетентността на наказващия орган произтича по силата на закона – териториалната структура на Министерство на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението - чл.189, ал.4, изр.2-ро от ЗДвП.

В обобщение, липсват формални основания за отмяна на обжалвания фиш.

По мнение на съда обаче, същият е материално незаконосъобразен, като неправилно е била ангажирана отговорността на жалбоподателя.

Това е така, тъй като съдът намира, че са били налице предпоставките на чл. 8 във вр. с чл. 11 от ЗАНН във вр. с чл. 13 от НК. Макар и формално да е осъществен състава на нарушението, същото не съставлява административно нарушение, тъй като е извършено при крайна необходимост. От събраните по делото доказателства, в т.ч. и показанията на свидетелката, се установи по безспорен начин, че на 21.01.2023г. жалбоподателят е превозвал в автомобила си съпругата си, която е следвало да бъде транспортирана до болница. Съгласно чл. 8 от ЗАНН не са административни нарушения деянията, които са извършени при неизбежна отбрана или крайна необходимост, а разпоредбата на чл. 13, ал. 1 от НК, към която препраща чл. 11 от ЗАНН, определя понятието “крайна необходимост” - за да спаси държавни или обществени интереси, както и свои или на друго лице лични или имотни блага от непосредствена опасност, която деецът не е могъл да избегне по друг начин, ако причинените от деянието вреди са по-малко значителни от предотвратените.

Съдът намира, че в конкретния случай са налице всички кумулативно необходими предпоставки на чл. 13, ал.1 от НК за позоваване на разпоредбата на чл.8 от ЗАНН. Изводът е, че деянието на жалбоподателя не е административно нарушение, тъй като е извършено при крайна необходимост.

С оглед всичко посочено по-горе съдът счита, че правилно е била ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя, поради което и обжалваният фиш следва да се отмени.

Съгласно разпоредбата на чл. 63д от ЗАНН, в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Съгласно чл. 143, ал. 1 от АПК когато съдът отмени обжалвания административен акт или откаже да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ. От изложеното следва, че в полза на жалбоподателя действително следва да бъдат присъдени разноски за адвокатско възнаграждение. Съгласно чл. 144 АПК субсидиарно се прилагат правилата на ГПК. В случая е представен договор за правна защита (л. 8), в които е отразено, че е заплатено в брой адвокатско възнаграждение в размер на 400 лв., което съответства на минимално определения размер съобразно чл. 36 от Закона за адвокатурата. Доколкото се прилага чл. 205 от АПК, по аргумент от който за разноските, направени от жалбоподателя при обжалване на актове отговаря юридическото лице, представлявано от органа, издал акта, съдът намира, че следва да осъди ОДМВР-Бургас да заплати сторените в настоящото производство разноски в цялост по съображенията, изложени по-горе.

Така мотивиран, Бургаският районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Електронен фиш за налагане на глоба Серия К № *, издаден от ОДМВР-Бургас, с който за нарушение по чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 ЗДвП и на основание чл. 189, ал. 4, вр. с чл. 182, ал. 1, т. 5 ЗДвП на К. Д. П. с ЕГН: *****, е наложена „Глоба“ в размер на 600 лева.

ОСЪЖДА ОДМВР-Бургас, да заплати на К. Д. П. с ЕГН: *****, разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 400 (четиристотин) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд – гр.Бургас в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____